

min Afdeling, saa skal han faae se noget (Sag d: Ligeaa Godt?) Nei! meget Bedre end det her, Valget i Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Men det er mig kun et Vidnesbyrd om, at Stemningen har været meget høit oppe, og jeg tror, at man bør regne, at det kommer Stemningen noget til Gode. I og for sig er det jo ingenlunde en Feil; det er jo Noget, man skal rose Kjøbenhavn for, at den endelig er kommen med i Politiken med en saadan Dver, som stet er i dette Tilfælde.

Hvis nu imidlertid Sagen forelaa saadan, at de Paastaaende, der ere gjorte i Klagen, antoges for at være sande, hvis man gif ud fra, at de vare beviste, og hvis saa disse Klager havde et saadant Omfang, at de vilde berøve den valgte Kandidat hans Flertal, erkjender jeg — og det maa vi alle være enige om — at vi maa forkaste Valget; det skjønner jeg imidlertid ikke har været Tilfældet ved det her omhandlede Valg, og det forekommer mig heller ikke, at det fra Afdelingens Flertals Side gennem dens Ordfører er bleven paastaet, at, hvis disse Klager vise sig at være begrundede, saa maa de føre til Valgets Forkastelse. Jeg vil ogsaa sige, at naar Forskjellen i Stemmer er 186, skal der grumme Meget til, for at man skal forudsætte, at Klager kunne godtgjøres, der fjerne disse 186 Stemmer. Det maa jo fastholdes som et Princip, vi altid have fulgt her i Folkethinget, at, naar der ingen Sandsynlighed er for, naar det ikke kan siges, at hvis Bevist følger Klagerens Paastand, vil Valget være forkastet, er det Praxis her at godkjende Valget, men samtidig bevirke en Undersøgelse af de fremkomne Klager. Det er denne Bøi, vi ere gaaede i min Afdeling. Ved det ene Valg, hvor Klagerne efter min Formening ere bedst begrundede og skarpest formulerede, har Afdelingen enstemmig indstillet Valget til Godkjendelse med Paastand om, at Klagerne blive undersøgte. I det andet Tilfælde, som jeg har anset for mindre vel begrundet, har Udvalget ganske vist delt sig, idet et Mindretal indstiller Valget til Udsættelse, men Flertallet har holdt paa, at Valget ogsaa her skulde godkjendes. Nu er det jo ganske vist, at ogsaa den Opsættelse, som vedkommende Klager, her den faldne Kandidat, gjør gjældende, ikke kan være bindende for Folkethinget, det indrømmer jeg fuldt ud den ærede Ordfører, men det har for mig nogen Vægt, at den Mand, som har indgivet Hovedklagen, ikke har gjort gjældende, at det var hans Tanke, at det skulde føre til Omvalg, men har lagt Vægt paa en Undersøgelse, som kunde hindre Gjentakelse.

Dette forekommer mig dog burde have en vis Vægt. Det, som vi maa se at sætte igjennem nu her i Folkethinget, er at faae en Undersøgelse af alle disse Misligheder, som kan lære Kjøbenhavn, hvad der gaar an og hvad der ikke gaar an; det er aabenbart Noget, som Kjøbenhavn for Diebliffet er meget uvidende om; en saadan Undersøgelse vil, naar der virkelig er begaaet Misligheder, føre Straf over de Paagjældendes Hoveder eller i alt Fald føre den Ulempe med sig, som en offentlig konstateret Fremstilling af den Slags Ting altid vil medføre. Jeg vil derfor mene, at dette Thing, hvis Resultatet bliver, at det for min Afdelings Vedkommende følger Flertallet, vil bedst være i Overensstemmelse med sig selv, hvis det her følger Mindretallets Indstilling, nemlig godkjender Valget og derefter henviser Klagen til Undersøgelse. Lige som dette synes mig at være Klagerens Ønske, har jeg heller ikke fra den ærede Ordførers Side — det gjentager jeg tilfids — hørt nogen Udtalelse om, at det naturlige Resultat af en saadan Undersøgelse, hvis den fører til Dokumentation, vil være Valgets Forkastelse, og hvis det ikke er Tilfældet, saa tror jeg, det stemmer med Praxis og i og for sig med Sagens Natur, at vi godkjende Valget.

Dinesen: Jeg finder mig foranlediget til at gjøre en ganske kort Bemærkning lige overfor det ærede Medlem fra Mariager (Schjøth), som fremkom med forskjellige Udtalelser for et Dieblit siden, og hvori han fremdrog, hvad han havde faaet Oplysning om gennem en vis Beretning om, hvad der skulde være sagt af en enkelt Mand paa et nærmere af ham angivet Sted. Hvis vi her i Thinget vilde fra vor Side fremdrage, hvad der var sagt af hans Venner offentligt for alle og enhver, hvis vi skulde til at omtale dette, kunde der fremstilles en ganske anden Blomsterfamlng, end han ved denne Leilighed var i Stand til. Men den korte Bemærkning, som jeg vil gjøre, gaar i en anden Retning. Han brugte blandt sine stærke Udtryk Ordet: „stjaalet“, men da dette Udtryk blev paatakt af den ærede Formand, skal jeg ikke opholde mig videre derved, men kun sige, at den Kilde, som det ærede Medlem henviste til, og som han benyttede sig af, er man ikke kommet i Besiddelse af paa nogen synderlig hæderlig Maade.

Schjøth: Jeg maa lige overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) sige, at mit Udtryk „stjaalet“ formentlig er korrekt efter den